

# РЕШЕНИЕ

№ 2580

гр. София, 20.05.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.03.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Радостин Радков

**ЧЛЕНОВЕ:** Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1254** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на РИОСВ-С. срещу решение от 02.12.2019 г. по НАХД № 9326/2019 г. на СРС, НО, 22 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 40/23.05.2019 г., издадено от директор на РИОСВ-С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция от 5 000 лв. на основание чл. 162, ал 1 от ЗООС, за нарушение на чл. 149, ал. 3 от ЗООС.

В касационната жалба са изложени доводи, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се същото да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. М., която поддържа касационната жалба и моли решението на СРС да бъде отменено. Прави възражение за прекомерност на претендираното от процесуалния представител на ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] – в съдебно заседание се представлява от адв. И., която оспорва касационната жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и да бъде потвърдено решението на СРС. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за основателна и моли същата да бъде уважена.

Административен съд София – град, Първи касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че във връзка със задълженията по чл. 3 и чл. 4 от Регламент ЕС 2016/879 и чл. 19, § 5 от Регламент 5017/2014 на 07.08.2018 г. директорът на РИОСВ-С. изпраща писмо с изх. № 4914 до управителя на [фирма], в което го информира, че е необходимо да бъде изготвен верифициран доклад за внесените количества флуоровъглероди в оборудване за календарната 2017 г. в срок до 20 календарни дни от датата на получаването на писмото. Писмото е получено от дружеството на 09.08.2018 г.

При извършена проверка на 09.11.2018 г. в деловодната система на РИОСВ-С., резултатите от която са обективирани в Протокол № 21/09.11.2018 г., се установява, че за периода 29.08.2018-09.11.2018 г. в деловодната система на РИОСВ-С. не е постъпвала документация от дружеството, във връзка с изпратеното писмо за изготвяне на верифициран доклад.

Съставен е АУАН № 116/2018 г., въз основа на който е издадено Наказателно постановление № 40/23.05.2019 г.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество е неправилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи, в законоустановената писмена форма и при спазване на процесуалните правила.

Неправилни са изводите на СРС, че при издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като не са посочени дата и място на извършване на нарушението и липсва описание на извършеното нарушение.

Видно от НП, в същото е посочена датата на извършване на нарушението – 30.08.2018г., както и място на извършване на нарушението – РИОСВ-С.. НП съдържа и описание на извършеното нарушение и на всички обстоятелства, свързани с неговото установяване. В него са посочени нарушените правни норми, както и правното основание за налагане на определената санкция, като не е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Според изискванията на чл. 3 и чл. 4 от Регламент ЕС 2016/879 и чл. 19, § 5 от Регламент ЕС 517/2014 г. следва да бъде изготвен верифициран доклад за внесените количества флуоровъглероди в оборудване за календарната 2017 г.

Съгласно чл. 148, ал. 3 от ЗООС, контрол върху компонентите на околната среда и факторите, които им въздействат на регионално равнище се осъществява от директорите на РИОСВ. При неговото извършване, по силата на чл. 149, ал. 3 от ЗООС, органите на изпълнителната власт и подчинените им администрации, организациите, юридическите и физическите лица са длъжни да оказват съдействие на органите, осъществяващи контрол по изпълнението на техните функции.

Задължението по чл. 149, ал. 3 възниква, когато юридическото лице изпълнява функции, по отношение на които органите на РИОСВ притежават контролни

правоомощия. Както в АУАН, така и в НП е описано задължение за изготвяне на верифициран доклад, във връзка с установяване на точността на документацията и декларациите за съответната календарна година чрез проверка от независим одитор, изпълнението на което се контролира от РИОСВ, тъй като същото е предпоставка за спазването на разпоредбите на европейското и българското екологично законодателство.

Видно от административнонаказателната преписка дружеството е уведомено, че следва да бъде изготвен верифициран доклад за внесените количества флуоровъглеродороди в оборудване за 2017 г., като същият трябва да бъде качен в профила на дружеството в НФС – регистъра по чл. 17 от Регламент ЕС 517/2014. Определен е срок от 20 календарни дни за изпълнение на дадените указания. От приложената обратна разписка се установява, че писмото е връчено на дружеството на 09.08.2018 г., поради което срокът за изпълнение на указанията е изтекъл на 29.08.2018 г.

При извършена проверка в деловодната система на РИОСВ-С. на 09.11.2018 г. е установено, че за периода 29.08.2018-09.11.2018 г. от дружеството не е постъпил верифициран доклад. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол № 21/09.11.2018 г., с който е констатирано извършеното нарушение по чл. 149, ал. 3 от ЗООС, изразяващо се в неоказване на съдействие на контролните органи чрез непредставяне на верифициран доклад от дружеството.

От дружеството не са ангажирани никакви доказателства за оборване на направените от контролните органи констатации, поради което касационният състав приема, че е безспорно установено извършеното нарушение, като същото правилно е квалифицирано като такова по чл. 149, ал. 3 от ЗООС.

Съгласно чл. 162, ал. 1 от ЗООС, за нарушенията по този закон на юридическите лица и на едноличните търговци се налагат имуществени санкции от 5000 до 500 000 лв. В случая, е определена имуществена санкция от 5 000 лв., която е в законоустановения минимум и не може да бъде намалена.

Предвид характера на извършеното нарушение, не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други извършени нарушения от същия вид.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноси, но такива не са заявени, поради което касационният състав не дължи произнасяне.

По отношение искането на ответника за присъждане на разноси в негова полза за проведеното пред СРС производство, в производството пред СРС няма възможност за присъждане на такива, поради което същото следва да бъде оставено без уважение.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

### РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 02.12.2019 г. по НАХД № 9326/2019 г. на СРС, НО, 22 състав.  
ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 40/23.05.2019 г., издадено от директор на РИОСВ-С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция от 5 000 лв. на основание чл. 162, ал 1 от ЗООС, за нарушение на чл. 149, ал. 3 от ЗООС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.